

Άγιοι Έρμυλος και Στρατόνικος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Οι Άγιοι Έρμυλος και Στρατόνικος τιμώνται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 13 Ιανουαρίου

*Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἐρμύλῳ Στρατονίκῳ,
Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις
Ἐρμυλον ἡδ' ἐτάρων δεκάτῃ πνίξε τρίτῃ Ἰστρος.*

Οι Άγιοι Μάρτυρες Έρμυλος και Στρατόνικος ζούσαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα της Ανατολής Λικίνιου (308 – 323 μ.Χ). Ο Λικίνιος, όπως είναι

γνωστό, για να ευχαριστήσει τους ειδωλολάτρες που αντιπαθούσαν τον Μέγα Κωνσταντίνο, διέταξε, περί το 320 - 322 μ.Χ., διωγμό κατά των Χριστιανών.

Ο Άγιος Έρμυλος, κατά την εκκλησιαστική τάξη, ήταν διάκονος. Όταν παρουσιάσθηκε ενώπιον του αυτοκράτορα και ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό, υποβλήθηκε σε φοβερά βασανιστήρια. Πρώτα τον μαστίγωσαν με αγκαθωτά μαστίγια. Οι φρικώδεις βασανισμοί δεν έφεραν το ποθούμενο αποτέλεσμα. Στη δεινή δε αυτή κατάσταση ευρισκόμενος ο Άγιος Έρμυλος, κλείσθηκε στην φυλακή. Μετά από λίγες μέρες καταβλήθηκε νέα προσπάθεια, για να αρνηθεί ο Μάρτυς τον Χριστό. Εκείνος απάντησε δοξολογώντας και ευχαριστώντας το Άγιο Όνομα του Κυρίου.

Μεταξύ εκείνων που παρευρίσκονταν στο μαρτύριο του Αγίου Ερμούλου, ήταν και ο φίλος του Στρατόνικος, που υπέφερε πολύ για τα παθήματά του. Μπροστά στο θέαμα του μαρτυρίου του φίλου του, ο Στρατόνικος δεν μπόρεσε να κρατήσει τους στεναγμούς και τα δάκρυά του. Αμέσως τον συνέλαβαν και τον κάλεσαν να αρνηθεί τον Χριστό. Και εκείνος ακολούθησε τον δρόμο της καλής ομολογίας του φίλου του Ερμούλου. Το μαρτύριο επεκτάθηκε και σ' αυτόν. Τον κτύπησαν και ακολούθως τον έριξαν μαζί με τον Έρμυλο στον ποταμό Ίστρο (Δούναβη), όπου και οι δυο τους εδέχθησαν το μακάριο τέλος και έλαβαν τους στεφάνους του μαρτυρίου.

Κάποιοι Χριστιανοί που πληροφορήθηκαν τα γεγονότα, κατέβαλαν κάθε προσπάθεια, για να βρουν τα τίμια λείψανα των Αγίων. Και όταν, μετά τρεις μέρες, τα είδαν κάπου στις όχθες του ποταμού, τα παρέλαβαν και τα ενταφίασαν μαζί.

Η Σύναξη των Αγίων Μαρτύρων Ερμούλου και Στρατονίκου ετελείτο στον ευκτήριο οίκο του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, ο οποίος βρίσκεται στην περιοχή που ονομάζεται Οξεία (νησί της Προποντίδας), στη Φιρμούπολη, που ήταν κοντά στην Κωνσταντινούπολη, και «εν τοις του Σπουδαίου» κοντά στο Ορφανοτροφείο.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Δυὰς ἔνθεος, ὁμολογοῦντες, τὴν Ὑπέρθεον, πιστῶς Τριάδα, ἀνεδείχθητε πανεύφημοι Μάρτυρες, ὁ εὐκλεὲς καὶ ἀήττητος Ἑρμυλος, καὶ ὁ στερρὸς καὶ θεόφρων Στρατόνικος. Ἄλλ' ὡς σύμμορφοι, ἐν δόξῃ τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, αἰτήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅτερον Ἀπολυτίκιον

Ήχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς

ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καί πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Πηγή: Ορθόδοξος Συναξαριστής